

τον μὲν πάντες ἔξελθεῖν, καὶ ὑπερβῆναι τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἵν δύνωνται βιάσασθαι, ἐσηγησαμένων τὴν περιφανίαν αὐτοῖς, Θεατρέτε τέ Τιμίδα, ἀνδρὸς μάντεως, καὶ Εὔπολπίδα τέ Δαιμάχη, ὃς καὶ ἐιράτηγει. ἔπειτα οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπώκηνησάν πως, τού τιναντού μέγαν ἥγησάμενοι ἐς 5 δὲ ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἔξοδῳ ἐθελονταῖ, τρόπῳ τοιῷδε. κλίμακας ἐποιήσαντο ἵσας τῷ τείχει τῶν πολεμίων. ξυνεμετρήσαντο δὲ ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλινθῶν, ἵνετυχε πρὸς σφᾶς ἐκ ἔξαληλιμμένον τὸ τείχος αὐτῶν. ἦριθμέντο δὲ πολλοὶ ἄμα τὰς ἐπιβολὰς· καὶ 10 ἔμελλον οἱ μέν τινες ἀμαρτήσεωι, οἱ δὲ πλείστοι τεύξεωι τῷ ἀληθέει λογισμῷ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες, καὶ ἄμα ἢ πολὺ ἀπέχοντες, ἄλλὰ ὁρδίως καθορωμένες ἐς ὅ εβάλοντο τέ τείχες. τὴν μὲν δὴν ξυριμέτρησιν τῶν κλίμακων ὅτας ἔλαβον, ἐκ τέ πάχες τῆς πλινθώς εἰκάσαντες 15 τὸ μέτρον.

καί. Τὸ δὲ τείχος ἦν τῶν Πελοποννησίων τοιόνδε τῇ οἰκοδομήσει. εἶχε μὲν δύο τὰς περιβόλους, πρός τε Πλαταιῶν, καὶ εἴ τις ἔξωθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι διεῖχον δὲ οἱ περιβόλοι εἰκασθεντα πόδας μάλιστα ἀπ' ἄλλήλων. τὸ δὴν μεταξὺ τούτο, ωστε ἐκκαθεντα πόδες, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανεγέμημέν τοιούτο. καὶ ἦν ξυνεχῆ, ὡς τε ἐν φχίνεσθαι τείχος πάχυ,

ε-

ἀνεχόμενον· ὅραι ξυγ. β. §. 5'. (1) ἔξελθεῖν μὲν τὰς οἰκεῖς τῆς ἑαυτῶν πόλεως τείχες, καὶ ὑπερβῆναι τὸ ἐτερον τὸ τῶν πολεμίων· (2) εἰσηγησαμένων τὴν πεῖραν] οἵ πιερήνεν πρῶτον πεῖραν λαβετεν τὴς ἔξοδος· (3) ξυνεμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλινθῶν] τὸ μὲν τείχος τῶν πολεμίων τὸ πρὸς Πλαταιέων ἐπίγγανεν ἔξαληλιμμένον· καί τεῦθεν διεκρίνοντο ὁρδίως αἱ πλινθοί, ὃν τὰς ἐπιβολὰς (ἀριθμήσκετες, καὶ τὸ βάθος (πάχος) ἕκαστης εἰκάσαντες,

ε.

ει. τὸ ἐποτοῦ ἐπεννόησε πρῶτον ὁ Θεαινέτης ὁ νίδες τὸ Τιμίδες ὁ Μάντις· καὶ ὁ Εὐπόλπιδης ὁ νίδες τὸ Δαιμάχης· ὁ ὄποτος ἦτοι καὶ σρατηγός· ἔπειτα δὲ οἱ μὲν ἡμίσεις ὑπεδειλίασαν, σοχχιζόμενοι τὸν κίνδυνον τῆτον μέγαν· ἔως διακόσιοι ὅμως καὶ εἴκοσι ἐδέχθησαν γὰρ πιθήσεπι τὰ τείχη ἀυτὰ μὲν ἐνα τρόπον τοιοῦτον· κατεσκεύασαν κλίμακας ἰσομεγέστεις μὲ τὸ ὑψος τὸ τείχες τῶν πολεμιών, λαβόντες τὸ μέτρον ἀπὸ τὸν σίχης τῶν πλινθῶν· καθότι τὸ τείχος ἐσωθεν δὲν ἦτοι ἀλειμμένον ἀπὸ τὸ μέρος τῶν· καὶ εμετρῶσαν δὲ τῆτο πολλοὶ ἀνθρώποι ἐνταῦτῷ· οὐδεὶς ἀκίγκη ἦτοι καὶ ἀνεσφαλον τινὲς εἰς τὸ μέτρον, οἱ περισσότεροι ὅμως ἐπρεπε γὰρ ἐπιτύχωσι πλησίον εἰς τὴν ἀλιθειαν, καὶ μάλιστα ἐνῷ ἐμετρῶσαν πολλάκις οἱ ἴδιοι· καὶ οὗτες πλησίον, ἐβλεπον εὔκολα ὅποιον μέρος τὸ τείχος ἥθελον· γάτω λοιπὸν ἐλαβον τῶν κλίμακων τὸ μέτρον κατὰ συμπερασμὸν ἀπὸ τὸ πάχος τῆς πλινθώς.

κα. Τὸ δὲ τείχος τῶν Πελοποννησίων εἶχε τοιαύτην οἰκοδομὴν· συνίσατο ὅλον εἰς δύο περιβόλους κυκλόθεν, ἐνα μὲν ἐνθεοῦ βλέποντα πρὸς τὴν Πλάταιαν, καὶ ἐτερον ἐξωθεν, γὰρ μὴν ἐφορμήσωσιν ἐκεῖθεν οἱ Αἰθιγατοι· ἀπειχον δὲ οἱ δύο ὅτοι περιβολοι ἀπ' ἀλλήλων δέκα καὶ ἐξ πόδας μάλιστα· τὸ μεταξὺ λοιπὸν τῆτο διάτημα τῶν δεκαέξι ποδῶν, τεριεῖχεν οἰκήματα κατ' ἴδιαν διὰ τῆς φύλακας· τὰ ὅποια συγείχοντο τοσαῦτον πρὸς ἄλληλα· ωςε ὅλα συνάμα ἐφαίνετο ἐν τείχος πλατύ, ἀνωθεν ἔχον ἐπάλξεις ἐσωθέντε καὶ ἐξωθεν· καὶ μετὰ δέκα ἐπάλ-

ξεις

ὅσσον ἦν, καὶ συνεπέρανον ἐξ αὐτῶν διὰ πολλαπλασιασμοῦ τὸ ὑψος τὸ τείχος πρὸς ὃ τὰς κλίμακας ἐποιήσαντο· (14) εἰς ὃ ἐβάλοντο] ἀλλὰ ἡ αδίως καθορωμένα τὸ τείχος, εἰς ὃ, τι μέρος αὐτῷ ἐβάλοντο καθορᾶν.

(18) Πρὸς Πλάταιῶν] ἐν μὲν τρὸς τὸ μέρος τῶν Πλαταιῶν, ἐτελεον

ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. διὰ δέκα δὲ ἐπάλξεων πύρ-
γοι ἦσαν μεγάλοι, καὶ ισοπλατεῖς τῷ τείχει διήκοντες ἐς
τὸ ἔσω μέτωπον αὐτῷ, καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ ἐς τὸ ἔξω.
ῶς ε πάροδον μὴ εἶναι παρὰ πύργου, ἀλλὰ διὰ αὐτῶν μέσων
θιέσσαν. τὰς δὲ γύντας, δόπτε χειμῶν εἴη νοτερὸς, τὰς δι-
μὲν ἐπάλξεις ἀπέλειπον, ἐκ δὲ τῶν πύργων ὅντων διὰ ὁ-
λίγης καὶ ἄγωθεν σεγαμῶν τὴν φυλακὴν ἐποιεῦντο. τὸ μὲν
ἔν τείχος, ω περιεφρεύεντο οἱ Πλαταιῆς, τοιέτου μὲν.

κβ'. Οἱ δέ, ἐπειδὴ πάρεσκεύασο αὐτοῖς, τυρῆσαντες
γύντα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ, καὶ ἄμα ἀσέλινον, ἐξή- 10.
γαν, ἥγεντο δὲ οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἵτιοι ἦσαν, καὶ πρῶ-
τον μὲν τὴν τάφρον διέβισσαν, ἣ περιεῖχεν αὐτὰς. ἐπειτα
προσέμιξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων, λαθόντες τὰς φύ-
λακας, ἀνὰ τὸ σκοτεινὸν μὲν, όπου προϊδόντων αὐτῶν, ψόφῳ
δὲ τῷ ἐκ τῆς προσιέναι αὐτὰς, ἀντιπατταγόντος τῇ ἀνέμῳ 15.
ἐκατακρύσαντων. ἄμφοι δὲ καὶ διέχοντες πολὺ ἥεσσαν, ὅπως
τὰ ὅπλα μὴ κρύψειν πρὸς ἄλληλα αἰδησιν παρέχοι. Ἠ-
σαν δὲ εὐταλεῖς τε τῇ ὑπλίσει, καὶ τὸν ἀριστερὸν πόδα μόνον
ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἔνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν. κα-
τὰ δὲ γυναικῶν προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, 20.
ει-

ρον δὲ πρὸς τὸ ἔξω, ἵνα μὴ αἰπέλθοιεν αὐτοῖς Α' Θηναῖοι, τὰς Πλα-
ταιεῖς βοηθῶντες. (1) διὰ δέκα] μετὰ δέκα, ἀνὰ δέκα. (4). παρὰ
πύργον] εἴτις περιπατῶν εἰς τὸ τείχος ἐβάλετο πρὸς τῷ πύργῳ
τυγενόμενος παρελθεῖν εἰς τὸ ἔτερον μέρος τῆς τείχους ἔξω τῷ πύργῳ,
άντα εἶχε διάβασιν, διήρχετο δὲ διὰ τῷ πύργῳ πυλίδα ἔχοντος ἀμ-
φοτέρωθεν. (6) ὅντων διὶ σλίγας καὶ σεγαμῶν] σλίγον διεχόντων ἀπὸ
ἄλληλων, καὶ σέγην, εἴτ' ἐν ὁροφήν εχόντων ἄγωθεν. διὰ μὲν ἐν
τὸ βραχὺ διάσημα μεταξὺ, βαδίως ἐφύλασσον τὰς ἐπάλξεις, διὰ
δὲ τὴν σέγην ἀπαλέξησιν τῶν ἐκ τῆς χειμῶνος εἶχον δεινῶν.
(11) Εἶγεντο δὲ, οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἵτιοι ἦσαν] Θεωνίτης καὶ
Εὐ-

ξεις ἔξης εἶχε πύργος μεγάλες ισοπλατεῖς μὲ τὸ τεῖχος πρὸς ἑκάτερον μέρος κατὰ τὸ μέτωπον· ὥσε δὲν ἐδύνατό τις περιπατῶν εἰς τὸ τεῖχος ἐπάνω νὰ διαβῇ ἀπὸ τὸ πλάγιον ἐ-
πὸς πύργος πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τῷ τείχῳ· διήρχετο δὲ ἕκαστος διὰ τῶν πυλίδων τῶν πύργων, αἱ ὅποιαι ἦσαν ἐπάνω κατὰ μῆκος τῷ τείχῳ· ως τόσου τὰς γύντας, καὶ ἂς ἐγίνετο νό-
τος ψυχρός, ἀφίναν τὰς ἐπάλξεις, καὶ ἐφύλαττον ἐνδοῦν ἀ-
πὸ τὰς πύργους· οἱ ὅποιαι ἦσαν καὶ ἀγωνευ σκεπασμένοι καὶ πλη-
σίου ὁ ἔνας μετὰ τῷ ἄλλῳ τοιῶτον λοιπὸν ἦν τὸ τεῖχος τῶν
Πελοποννησίων, ἐν φέροντες τὰς Πλαταιεῖς.

κβ'. Άυτοι δὲ οἱ Πλαταιεῖς ἔτοιμαθέντες διὰ τὴν ἔξοδον,
καὶ παρατηρήσαντες μίαν γύντα βροχερὰν καὶ ἀγερῶδην καὶ σκο-
τεινήν ἐνταῦτῳ, ἔξηλον ἀπὸ τὴν πόλιν, ἔχοντες ὅδηγοὺς ἐ-
κεῖνος, οἵτινες ἐπενόησαν νὰ βάλωσιν εἰς πρᾶξιν ἀντὶ τὴν ἔ-
ξοδον· καὶ πρῶτον μὲν διέβησαν τὴν χαράνδραν· ἡ ὅποια τὰς
ἔκυκλωνε πρῶτον· ἐπειτα δὲ ἐφεζασαν εἰς τὸ τεῖχος τῶν πο-
λεμίων, χωρὶς νὰ καταλάβων οἱ φύλακες· πρῶτον μὲν ως μὴ
βλέποντες ἐν τῷ σκότῳ· δεύτερον δὲ, ὅτι δὲν ἤκασταν τῷ περιπά-
τῳ τὰς ψόφους ἔξι αἰτίας τῆς σφραγῖδος πνοῆς τῷ ἀνέμῳ· πρό-
φες δὲ καὶ τρίτου, ὅτι ἥρχουτο πρὸς τὸ τεῖχος, ἀπέχοντες ἀπ'
ἄλληλων πολὺ, διὰ νὰ μὴ συγκροτῶνται τὰ ὄπλα πρὸς ἄλ-
ληλα, καὶ ἐντεῦθεν λάβωσιν αἴσθησιν οἱ πολέμοι· ὄπλα δὲ
εἰ-

Εὐπολπίδης. θεοφ ἀνωτέρῳ· §. κ'. οἱ τινες παρήναν πετραν τῆς τάλ-
μης λαβεῖν· τῷτ' ἔσιν εἰς πρᾶξιν βιβλετο, ὅπερ ἐβάλοντο τύλμην.
(12) ή περιετχεν αὐτὸς] σημείωσαι, ὅτι δύο εἰσὶν τάφροι, μία μὲν
ἔνδον τῷ τείχῳ τῶν πολεμίων, ἔτέρα δὲ (ως ἐκ τῶν ἐπομένων
είκασαι) ἔξωθεν τάτῃ· (14) ψόφῳ κατακεσάντων] τῷτ' ἔσιν ἐκ
ἔλαβον αἴσθησιν τῆς αὐτῶν ἐξορμήσεως ἐκ τῷ ψόφῳ τῶν ποδῶν
τυχόν, ἢ τῷ ὄπλῳ, ἐπειδὴ ἔξενίκα ή πνοή τῷ ἀνέμῳ, τὴν ἀκοήν
οὐλην

εἰδότες ὅτι ἔρημος εἰσί, πρῶτου μὲν οἱ τὰς κλίμακας φέροντες,
καὶ προσέθεσαν. ἐπειταὶ ψιλοὶ δώδεκα ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι
ἀνέβαινον. ὃν ἤγειτο Αὐρυμέας ὁ Κοροΐβης, καὶ πρῶτος ἀ-
νέβη. μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἐπόμενοι ἔξει φέροντες τῶν
πύργων ἀνέβαινον. ἐπειταὶ ψιλοὶ ἄλλοι μετὰ τέττας ξὺν δε. 5
ρατίοις ἔχωρον. οἵσις ἔτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον,
ὅπως ἔκεινοι ὅραμα προσβαίνοιεν, καὶ ἔμελλον δώσειν ὅπότε
πρὸς τοῖς πολεμίοις εἶησαν. ὡς δὲ ἀνω πλείστις ἐγένοντο,
ῆνθοντο οἱ ἐκ τῶν πύργων φύλακες. κατέβαλε γάρ τις
τῶν Πλαταιέων, ἀντιλαμβανόμενος, ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων ιο-
κεραμίδα. ἦν πεσθεῖσα ψόφον ἐποίησε, καὶ αὐτίκα βοὴ ἦν· τὸ
δὲ σρατόπεδον ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥρμησεν· ὃ γὰρ ἦδει ὅτι
ἦν τοῦ δεινοῦ, σκοτεινῆς νυκτὸς, καὶ χειμῶνος ὅντος. καὶ ἄμα
οἱ ἐν τῇ πόλει τῶν Πλαταιέων ὑπολελειμμένοι, ἐξελθόν-
τες προσέβαλλον τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων, ἐκ τῆμ- 15
παλιν ἦσαν οἱ ἀνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον, ὅπως ἥκισα πρὸς
αὐτὸς τὸν νῦν ἔχοιεν. ἐθόρυβεντο μὲν γάρ κατὰ χώραν μέ-
νοντες, βοηθεῖν δὲ γέδεις ἐτάλμα ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς.
ἄλλοι

οὐλην προκαταλαμβάνεσσα ἑαυτῇ· (1) εἰδότες, ὅτι ἔρημος εἰσίν] αἱ
ἐπάλξεις δηλαδή· πόθεν δὲ εἰδότες; ἢ ἐκ τῆς Χειμερίας νυκτὸς· ἢ
ἀκ ἦν ἐπὶ τῷ τῷ ἐπάλξεων ἱγασθαί, ἀνέμῳ καὶ παγυετῷ διὰ πάσης μα-
χόμενον· (4) μετὰ δὲ αὐτὸν οἱ ἐπόμενοι δώδεκα] ἔξι μὲν πρὸς τὸν
ἔν δεξιᾳ πύργον· ἔξι δὲ πρὸς τὸν ἀριστερὸν, διὶ ἐτέρων κλιμάκων
ἐκάτεροι· αὐτὸς δὲ ὁ Αὐρυμέας δέκατος τρίτος ἔοικεν εἶναι· περι-
νενόηται ἀλλ' ἐν ὅπωσδεν καὶ τετταὶ τὸ Χωρίον (12) τὸ δὲ σρατόπεδον
ἐπὶ τὸ τεῖχος ὥρμησεν] καὶ πᾶς ἦν τεττο πρότερον τὸ γρατόπεδον; ἢ
ὑπὸ τὸ τεῖχος ἐν τοῖς οἰκήμασι· (18) ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς] μὴ
εἰδότες γὰρ τὸ γινόμενον ὅτι ποτ' ἦν, δικεῖχον, ὅπως τὰς ἑαυτῶν
φυλακὰς, ἢ τετάχατο ἔκαστος, καταλιπεῖν, καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ἐναν-
τίας δοκεῖσσιν τῶν Πλαταιέων προσβολὴν βοηθεῖν· Θόρυβος γὰρ ἦν ἡ
ξύγ-

εῖχον πολλὰ ὄλιγα καὶ ἐλαφρά, καὶ μόνον τὸν ἀριστερὸν πόδα
ὑποδεμένου, διὰ νὰ μὴν ὄλιωθαινωσι πατέντες εἰς τὸν πηλόν·
ὡς τόσου ἔφενται εἰς τὰς ἐπάλξεις μεταξὺ δύο πύργων.
γυναικούτες τὸ μέρος ἔκεινο ἀφύλακτον· καὶ πρῶτον μὲν ἀφ' ἣ
ἔτισαν ὄρθιας τὰς κλίμακας εἰς τὸ τεῖχος, ἀνέβησαν δώδεκα
ἐλαφροὶ, χωρὶς ἄλλων ὅπλων, εἰμὴ μὲν ἕνα ξιφίδιον, καὶ μὲ
τὸν θώρακα μόνον· ἐξ ὧν πρῶτος ἀνέβη Αὐμέας ὁ νῖος τῆς
Κοροβίας· ἐπειτα δὲ οἱ ἐπόμενοι ἄλλοι δώδεκα ἐκατέρωθεν,
“ξ μὲν πρὸς τὸν ἕνα πύργον ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ ἐκ τῶν ἀριστε-
ρῶν πρὸς τὸν ἔτερον· μετὰ δὲ τέττας ἀνέβαινον ἄλλοι ἐκ δια-
δοχῆς ἐλαφροὶ μόνον μὲν ἕνα δοφάτιον· τῶν ὅποιων τὰς ἀσπί-
δας διὰ νὰ ἀναβαίνωσιν ἔυκολα, τὰς ἀνεβίβαζον ὅπιοθεν ἄλλοι,
διὰ νὰ τὰς δώσωσιν εἰς ἀυτὲς, ὅταν πλησιάσωσιν εἰς τὰς πο-
λεμίας· ἀφ' ἣ ὅμως ἀνέβησαν ἐπάνω εἰς τὸ τεῖχος πολλοὶ,
ἥντανθησαν ἀπὸ τὰς πύργους οἱ φύλακες, ἐπειδὴ ἔνας ἀπὸ τὰς
Πλαταιεῖς, πιασθεὶς ἀπὸ μίαν κεραμίδα ἀπὸ τὰς ἐπάλξεις, τὴν
ἐκρήμνισε κάτω· ἡ δοκοία πεσεῖσα ἔκαμε κρότου· καὶ ἐντεῦθεν
ἔγινε Νόρυβος καὶ Φωγαὶ πολλαὶ τῶν ἐχθρῶν· καὶ εὐθὺς τὸ σρα-
τόπεδον ὥρμησεν εἰς τὸ τεῖχος ἐπάνω, ἀγνοεῖτες, τι ἐσὶ τὸ
γινόμενον, καὶ μάλιστα εἰς τόσου σκότος, καὶ τόση γκακοναιρίαν
καὶ ἐντάυτῷ οἱ μείναυτες εἰς τὴν πίλιν Πλαταιεῖς, ὥρμησαν εἰς
τὸ τεῖχος τῶν Πελοποννησίων ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, καὶ ὅχι ἐν-
τεῦθεν, καὶ ὁ ἀνέβαινος οἱ ἐξερχόμενοι συμπολιταιτων, διὰ
νὰ ἐπισπάσωσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐχθρῶν πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖ-
νος· ἐντεῦθεν ἐνόρυβεντο παυταχόθεν, μένοντες ἔκαστος εἰς τὴν
τάξιντα, μὴ τολμῶντες νὰ κινηθῶσι παυτελῶς ἐξω ἀπὸ τὰς
φυλακάς των· καὶ δότι δὲν ἐδύναντο νὰ συμπεράγωσι τὸ γι-
νόμενον· καὶ οἱ τριακόσιοι, τὰς δοκούς εἶχον διορίση γὰρ τρέχωσιν
εὔκολα παυταχέ εἰς βοήθειαν τῶν ἄλλων, καλέσγις τῆς χρείας,
ὥρμησαν ἐξω ἀπὸ τὸ τεῖχος πρὸς τὴν βούν· εἰς δὲ τὰς Θη-

ἀλλ' ἐν ἀπόρῳ οἴσαν εἰκάσαι τὸ γενόμενον. καὶ οἱ τριακόσιοι αὐτῶν, οἵς ἐτέτακτο παραβοηθεῖν, εἴτι δέοι, ἔχώρουν ἔξω τῆς τείχες πρὸς τὴν βοῦν. φρυκτοί τε ἥρουτο ἐς τὰς Θήβας πολέμιοι. παρανίσχου δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τῆς τείχες φρυκτές πολλάς, πρότερον παρεσκευασμένας ἐς αὐτὸν τύπον, ὅπως ἀσφαρῇ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ἦ, καὶ μὴ βοηθοῦν. ἄλλοτι γομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἢ τὸ ὄν. πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἔξιόντες διαφύχοιεν, καὶ τῷ ἀσφαλῆς ἀντιλάβοιυτο.

καὶ. Οἱ δὲ υπερβαίνοντες τῶν Πλαταιέων ἐν τέτῳ, ὡς 10 οἱ πρωτοὶ αὐτῶν ἀναβεβήκεσαν, καὶ τῇ πύργῳ ἐκατέρᾳ τῆς φύλακας ἵαφθείραντες ἐκέρατήκεσαν, τάς τε διόδους τῶν πύργων αὐτοὶ ἐναγάντες ἐφύλασσον, μηδένα δι' αὐτῶν ἐπιβοηθεῖν. καὶ λίμανας προσθέντες ἀπὸ τῆς τείχες τοῖς πύργοις, καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείσ, οἱ μὲν, ἀπὸ τῶν πύργων τὰς 15 ἐπιβοηθεῖταις κατωθεν καὶ ἀνωθεν εἰργον βάλλοντες. οἱ δὲ ἐν τέτῳ, οἱ πλείσ, πολλὰς προσθέντες κλίμακας ἄμα, καὶ τὰς ἐπάλξεις διὰ τῆς μεταπυργίας υπερβαίνον. ὁ δὲ διάκομιζόμενος ἀεὶ, Ἰσατο ἐπὶ τῷ χειλίᾳ τῆς τάφρου. καὶ ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἤκοντιζον, εἴτις παραβοηθῶν παρὰ τὸ τείχος κωλυτῆς γίγνοιτο τῆς διαβάσεως.

§.

ἔνγχυσις τὰ γινόμενα. (1) καὶ οἱ τριακόσιοι] τίνες δέ εἰσιν ἔτοι. δι τριακόπιοι; αὐτὸς μὲν εἴκηκεν· εἴη δὲ ἀραι εἰκάσαι, ὡς ἐτέτακτο τέτοις παραβοηθεῖν, ὅπῃ ποτὲ παροίκοι κατὰ τὴν Χειλίαν, μηδὲν Χωρίον φυλάττειν ἔχοντας τεταγμένον, ἀλλὰ πανταχόσε επιπαρεῖναι κατὰ τὸ δέον επιτεταγμένους. (3) φρυκτοὶ πολέμοι] Θῆβαι ἀπέχεσσι Πλαταιῶν οὐ πολὺ· ἀκέσαντες δὲ τὸν Θόρυβον οἱ Θηβαῖοι, γένεν φρυκτές πολεμίας πρὸς ἀντιδιαιρολήν τῶν φιλίων· τὰς δὲ φιλίας ἐπὶ τῶν

ρας ἄντικος ὑψωσαν φρυκτὸς ἀναμμένες σημαίοντας ἐφοδον πολεμίων· ἀναψαν δὲ ἐξ ἐναντίας καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιεῖς ἐπάνω εἰς τὸ τεῖχος πολλὰς φρυκτὸς ἐν τῷ ἅμα, τὰς ὁποίας εἶχαν προετοιμάσθη δι' αὐτὴν τὴν αἰτίαν, διὰ νὰ συγχωδῶσι τὰ σημεῖα τῆς φρουρᾶς, καὶ γάρ ἀγνοῦν παντελῶς οἱ ἔχθροι, τὸ ἐντεῦθεν νὰ μὴ κινῶνται, ἄλλοτι παρὰ τὸ ἄλιντές σοχαζόμενοι τὸ γιγόμενο, μέχρις ὃ οἱ ἐξερχόμενοι Πλαταιεῖς ἀπομακρύνθωσιν εἰς τόπον ἀσφαλῆ καὶ ἀκίνδυνον.

καὶ. Οἱ δὲ ἄλλοι Πλαταιεῖς, ὅσοι ὑπερπιηδεῖσαν τὸ τεῖχος κατὰ διαδοχὴν, ἀφ' ἧς ἀνέβησαν οἱ πρῶτοι εὐθὺς καὶ ἐκυρίευσαν, φεγγούντες τὰς φύλακας τῶν δύο ἑκατέρων πύργων, ἵσταθησαν ἐκεῖ τασσερῶς, καὶ ἐφύλακτον τὰς διόδους τῆς τείχους, διὰ νὰ μὴν διέρχωνται οἱ ἔχθροι ἀπὸ πύργου εἰς πύργου εἰς βοήθειαν τῶν οἰκείων· καὶ ἐνταῦτῷ ὑψώσαντες κλίμακας ἄλλας ἐπάνω ἀπὸ τὸ τεῖχος, καὶ ἀναβιβάσαντες ἄνδρας πολλὰς ἐπάνω εἰς τῶν πύργων τὰς κορυφὰς, ἐμπόδιζον τὰς ἔχθρας, κτυπῶντες ἐκεῖσεν αὐτὰς, ἄλλας μὲν ἐρχομένες ἀπὸ τὸ ἐπίλοιπον τεῖχος ἐκ τῆς πλαγίας, ἄλλας δὲ κατωθεν ἀπὸ τῶν οἰκομάτων· οἱ δὲ περισσότεροι ἐν τῷ μεταξύ, βάνουτες πολλὰ κλίμακας ἅμα, διέβαινον τὰς ἐπάλξεις πρὸς τὸ ἔξωθεν, ἥρος· οἱ δὲ διαβάντες καὶ καταβάντες ἄλληλοι αδόχως ἀπὸ τεῖχους, συνηνδροίζοντο εἰς τὸ χείλος τῆς ἔξω χαράδρα

τῶν τειχῶν παρεπήγνυσον, τὸ ἄροβον καὶ ἡσυχον τῷ ἀκούτῳ διτεῖς, ὅρα καὶ συγ. β. 3. γδ.

(12) Τὰς διόδους τῶν πύργων] τὰς τῶν πύργων πυλίδας, δ. ἔχοντες ἀπὸ πύργου εἰς πύργον, ἐφύλασσον, οἵα μηδεὶς τῶν θρῶν εἰς τὸ μεταπύργιον, οἵα ἀνέβαινον οἱ Πλαταιεῖς, ἐλ. θγ. (18.) τὰς ἐπάλξεις ὑπεκέβαινον] καταβαίνοντες δηλούντι πρὸς τὰς

(19) ἐπὶ τὸ χείλος τῆς τάφρου ἰστο] τῆς ἔξω τάφρου, διαβάς πάντας

επεὶ δὲ πάντες διεπεπεραίωντο οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, χαλεπῶς οἱ τελευταῖοι καταβαίνοντες, ἔχώρουν ἐπὶ τὴν τάφρον. καὶ ἐν τότε οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο, λαμπάδας ἔχοντες. οἱ μὲν ἐν Πλαταιῇς ἐκείνας ἐώρων μᾶλλον ἐκ τῆς σκότους, εἶντες ἐπὶ τῷ χειλογεντῆς τάφρῳ, καὶ ἐτόξευοντες 5 ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά. αὐτοὶ δὲ ἐν τῷ ἀφαγεῖ ὅντες, ἥσσον διὰ τὰς λαμπάδας καθεωρῶντο. ὥσε φεύγοντι τῶν Πλαταιέων καὶ οἱ οἰνοπότοι διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαιῶς, κρύσαλλός τε γάρ ἐπεπήγει καὶ βέβαιος ἐν αὐτῇ, ὡς ἐπελθεῖν, ἀλλ' οἵος ἀπηλιώτες, ή βορέας, ὑδατώ- 10 δης μᾶλλον. καὶ ήτοι τοιότῳ ἀνέμῳ ὑπονιφορμένη, πολὺ τὸ ὑδωρ ἐν αὐτῇ ἐπεποίκει, ὁ μόλις ὑπερέχοντες ἐπεραιώθησαν. ἐγένετο δὲ καὶ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τῷ χειμῶνος τὸ μέγενος.

κδ'. Ορμήσαντες δὲ ἀπὸ τῆς τάφρου οἱ Πλαταιῆς, ἔχω- 15 ρους ἀνδρόοι τὴν ἐς Θύρας φέρονταν ὁδὸν, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τῷ Αυδροκράτους Ηρώον. νομίζοντες ἡκίσα σφᾶς ταύτην αὐτὸς ὑποτοωῆσαι τραπέσθαι, τὴν ἐς τὸν πολεμίαν· καὶ ταῦτα ἐώρων τὸν Πελοποννησίαν τὴν πρὸς Κιθαιρῶνα καὶ Δρυὸς οὐλὰς, τὴν ἐως Αθηνῶν φέρονταν μετὰ λαμπάδων διώ- 20

. καὶ ἐταῖ μὲν ἔξι ήταν τὰς οἰνοπότες τῆς τάφρου ἐπὶ ηβῶν ἔχαρισαν, ἔτεις δὲ ὑποσρέψαντες, ἤεσαν τὴν ὁροντανόν φέρονταν ὁδὸν, ἐς Ερύθρας, καὶ Χαϊδας, καὶ

λα-

οχυρώματα (21) παρὰ τὸ τεῖχος] εἰτις ἐκ πλαγίας τῷ τείχεᾳ· ἐπὶ τὸ μεταπύργιον, ἵνα κωλυτῆς τῆς καταβάσεως τοῖς απαιεῦσιν ἀπὸ τῶν πύργων γένηται· (10). ὥστε ἐπελθεῖν] ἐπάνω κρυστάλλιον διελθεῖν, ἀδυνάτε ὄντος, καὶ πολὺ ὑδωρ ἀνωθεῖσαντος.

(18) Τοποπηγεῖσαι τραπέσθαι] νομίζοντες (οἱ Πλαταιεῖς) ὅτι εἰς

αὐ

ἐντεῦθεν ίσάμενοι, ἔρριπτον τόξα καὶ βέλη, ἀνὰ βλεπόντινα τῶν ἔχεντων νὰ ἐφορμᾶ πρὸς τὸ τεῖχος διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τῶν ἄλλων πλευταίεων τὴν ἔξοδον· μετὰ δὲ τὴν κατάβασιν πάτων ἀπὸ τῆς πύργου, μὲ δυσκολίαν μεγάλην ἐφεύρανοι τελευταῖοι εἰς τὴν χαράδραν· καὶ τότε τῷ χρόνῳ ὥρμησαν οἱ τριαντόσιοι κατ' ἄυτῶν ἔχοντες εἰς τὰς χειρας ἀναμμένας λαπάδας· πλὴν οἵ μὲν Πλαταιεῖς ἐβλεπούν τὰς πολεμίας ἀπὸ τὸ σκότος, ίσάμενοι εἰς τὸ χείλος τῆς τάφρου, καὶ ἔρριπτον κατ' ἄυτῶν ἀκόντια καὶ τόξα εἰς τὰ γυμνὰ τῶν σωμάτων ἐκείνων· οἱ Πελοποννήσιοι ὅμως, ἐπειδὴ ἦσαν ἀυτοὶ εἰς τὸ φῶς, δὲν ἐδύναντο εἰς τὸ σκότος νὰ ἴδεν τὰς Πλαταιεῖς καθαρὰ, καὶ ἐκ τέττας ἐπεφεύρασαν καὶ οἱ τελευταῖοι, καὶ ἐπέρασαν τὴν χαράδραν, μὲ δυσκολίαν ὅμως καὶ μὲ βίαν μεγάλην· ἐπειδὴ τὸ ὑδωρ τῆς τάφρου ἦτον παγωμένον ἐξ ἡμιτείας, ὥσε δὲν ἐβαπτίζει νικ περάση τὶς χωρὶς κίνδυνου, ἀλλ' ἦτον ἔνας κρύσαλος τὸ περισσότερον ὑδάτωδης, κανὼν συμβάλλει νὰ γίνηται, ὅταν φυσῆ ἀπηλιώτης ἄνεμος, ἢ βορέας· καὶ μάλιστα, ἐπειδὴ τὴν νύκτα ἐκείνην ἐπεσε χιὼν ὑδατώδης ἐξ αἰτίας τῆς τοιέτου ἀνέμου, καὶ ἐγέμισε σχεδὸν τὴν χαράδραν ὑδατοκρύσαλα, τὴν ὁποίαν διαβάντες μὲ δυσκολίαν, ἐπέρασαν ἄντικρος· τὰς ἐβοήθησεν ὅμως παρὰ πολὺ τῆς νυκτὸς ἡ κακοκαιρία εἰς τὸ νὰ διαφύγωσι τὰς χειρας τῶν πολεμίων.

κ.δ'. Οἱ φυγαντες δὲ ἀπὸ τῆς χαράδρας οἱ Πλαταιεῖς, ἐφευγον πάντες συάρτα πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν Θηβῶν, ἔχοντες πρὸς τὰς δεξιὰς τὸ Ηρόδον τὸ Αὐδροκράτες, μὲ σκοπὸν, ὅτι οἱ ἔχεντες δὲν θέλασσι ὑποκτεύσῃ, οτι ἀυτοὶ φεύγουσι· διὸ ἐκείνης πρὸς τὰς ἐχθράς των Θηβαίων· καὶ μάλιστα, ὅτι ἐβλεπούν τὰς Πελοποννήσιας τρέχοντας πρὸς τὸν Κυναιρῶνα, καὶ πρὸς τὰς κεφαλὰς τῆς Δρυὸς, εἰς τὴν ὁδὸν δηλενότι πρὸς τὰς Αἴγιας· ὡς τόσου ἐξ, ἢ ἐπτὰς σάδια οἱ Πλαταιεῖς ἐτρεχον πρὸς τὰς

λαβόμενοι τῶν ὁρῶν, διαφεύγεσιν ἐς τὰς Ἀθήνας, ἀνδρες
δώδεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων. εἰσὶ γάρ τινες αὐτῶν
οἱ ἀπετράπουτο εἰς τὴν πόλιν, πρὸν ὑπερβαίνειν. εἰς δὲ
ἐπὶ τῇ ἔξω τάφρῳ τοξότης ἐλύθη. οἱ μὲν ἐν Πελοπον-
νήσιοι κατὰ χώραν ἐγένοντο, τῆς Βοιωτίας παυσάμενοι. 5
οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς, τῶν μὲν γεγενημένων
εἰδότες ἀδὲν, τῶν δὴ ἀποτραπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάν-
των ὡς θεῖς περίεστι, κύρικα ἐκπέμψαντες, ἐπειδὴ οἵμεροι
ἐγένετο, ἐπέκειδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς. μαθόντες δὲ
τὸ ἄλιτρόν, ἐπαύσαντο. οἱ μὲν δὴ τῶν Πλαταιέων ἀνδρες, 10
ἔτως ὑπερβάντες, ἐσώθησαν.

κέ. Εἴ δὲ τῆς Λακεδαιμονίου, τῷ ἀυτῷ *χειμῶνος τελευ-
τῶντος, ἐκπέμπεται Σάλαιδος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐς Μιτυ-
λίγην τριήρει. καὶ πλεύσας ἐς Πύρραν, καὶ ἔξ αὐτῆς πεζῇ
κατὰ χαράδραν τινὰ, ἦν ὑπερβατὸν ἦν τὸ περιτείχισμα, 15
διαλαθὼν ἐσέρχεται ἐς τὴν Μιτυλήνην. καὶ ἐλεγε τοῖς
προέδροις, ὅτι ἐσβολή τε ἄμα ἐς τὴν Αἰττικὴν ἔσαι, καὶ αἱ
τεσσαράκοντα νῆες παρέσονται, ἃς ἔδει βοηθῆσαι αὐτοῖς.
προαποκεμφνῆναι τε αὐτὸς τέτων ἔνδικα, καὶ ἄμα τῶν ἄλ-

λ

*) Μετὰ τὴν ἐνδεκάτην Φευρσαρία.

ἄν ὑποτοπήσειαν αὐτοὶ (οἱ Πελοποννήσιοι) ταῦτην τραπέσθαι· σφᾶς
(τὰς Πλαταιεῖς) τὴν εἰς τὰς πολεμίες (τὴν ἐς Θηβαίας τὰς αὐτῶν
πολεμίες φέρεται) (2) ἀπὲ πλειόνων· δώδεκα γὰρ καὶ διακόσιοι ἐσώ-
θησαν εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τῶν εἶκοσι καὶ διακοσίων· ὅρα δ. π. (3) πρὸν
ὑπερβαίνειν], τὸ τῶν πολεμίων τετχος· (6) τῶν μὲν γεγενημένων
εἰδότες ἀδὲν, τῶν δὲ ἀποτρεπομένων σφίσιν ἀπαγγειλάντων] ἐν
ταῦτῃ τῇ περιόδῳ οἱ δεινοὶ τὰ μόρια, καὶ ἐξουχίζοντες ταῦτα ἐπ'
ἀκριβὲς, εὔρησσι τὸν Μέν καὶ τὸν Λέανδρον πως· ἵνα δὲ αὐ-
τὰς τῆς τοιαύτης ἀναίρει διατριβῆς ἐπιτλιμένων, παραφρεσθον
ταῦτα εἰς τὴν Θακυδίδειας ιδιώματος εἰς τὸ φυσικώτερον καὶ λειτερον
ἔτω

Θύβας· ἔπειτα δὲ ὑποσρέψυντες ἡκολέθησαν τὴν ὁδὸν πρὸς τὸ ὅρος ἐπάνω κατὰ τὰς Εὐρύθρας, καὶ τὰς Τσίας. Καὶ ἐντεῦθεν διὰ τοῦ ὀρέων διεσώσησαν εἰς Αἴθινας ἄνδρες διακόσιοι διώδεκα ἀπὸ τὰς διακοσίας καὶ εἷκοσι· καθότι ἐπέρεψάν τινες εἰς τὴν πόλιν πρὸν νὰ ἀναβῶσιν ἐώς τὸ τεῖχος τῶν Πελοποννησίων, καὶ ἔνας τοξότης ἐλαφρῆ αἰχμάλωτος εἰς τὴν ἔξω χαράδραν· καὶ τέλος πάντων, οἱ μὲν Πελεποννήσιοι παύοντες ἀπὸ τοῦ διωγμού, ἐπέρεψαν εἰς τὰς τάξεις των· οἱ δὲ ἐν τῇ πόλει Πλαταιέis, ἀγνοῶντες τὸ τέλος τῆς πράγματος, ἔσειλαν κήπους, καὶ φέρειν τὸν ἔξημέρωσε, ζητῶντες τὰ σώματα τῶν γειρῶν μὲ σπανδάχη· ἐπειδὴ οἱ ἐπιτρέψαντες, πρὸν νὰ ἀναβῶσιν, ἐδημογένετο, ὅτι ὑδεις, ἀπὸ τῆς ἀλλας δὲν διεσώθη· ἀφ' οὗ ὅμως ἐπληγέντες τὸν ἀλήθειαν, ἥσυχασαν· ὅτω λοιπὸν οἱ ἄνδρες ἔτοι τῶν Πλαταιέων, ὑπερπιδήσαντες τὰ τείχη τῶν πολεμίων, ἐσώθησαν.

κέ. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ἴδιας χειμῶνος ἔσειλαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν Σχλαίσον εἰς τὴν Μιτιλήνην μὲ μίαν τριήρη· ὁ ὄποιος διαπλεύσας τὸ πέλαγος, ἐφθασε πρῶτον εἰς Πύρραν, καὶ ἐκεῖνεν ἔξακολουθῶν πεζῶς τὴν ὁδὸν τὰ διάτινος λάκκης ἔως εἰς τὸ τεῖχος τῶν Αἴθηναίων; τὸ ὄποιον ἐπέρασεν ὡς χαμηλὸν κατὰ τὸ μέρος ἀυτὸν, εἰσῆλθεν εἰς Μιτιλήνην, χωρὶς νὰ τὸν καταλάβῃσεν οἱ Αἴθηναῖοι· καὶ εἶπεν εἰς τὰς προετῶτας Μι-

D 2.

ΤΥ-

ὕτω τὴν Ἑλληνος λόγον· οἵον; οἱ δὲ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιεῖς μιδέν μὲν εἰδότες τῶν γεγενημένων, μαθόντες δὲ παρὰ τῶν ἀποτραπομένων, ὡς εἰδεῖς περίεστιν, ἐσπένδοντο.

(15) Κατὰ χαράδραν διὰ χειμάρρος τινὸς] καθ' ὃ μέρος τὰ τῶν Αἴθηναίων περιτείχισμα ἦν τακεινός, ὃ ἐπολιόρκει τὴν Μιτιλήνην τὴν ὑπερβάσης, εἰσέρχεται εἰς τὴν πόλιν, τὰς Αἴθηναίς λαθῶν·
(19) προεκποπεμφθῆναιτε] ἀποδίδοται εἰς τὸ ἔλεγχον αἰνωτέρω.

(7)

λων ἐπιμελησόμενος. καὶ οἱ μὲν Μίτυλιναῖοι ἔθάρσου τε;
καὶ πρὸς τὰς Αἰγαίας ἵσσον εἶχον τὴν γνώμην, ὡς εἴη ξυμ-
βάνειν. ὅτε χειμῶν ἐτελεύτα ἦτος, καὶ τέταρτον ἔτος τῷ
πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε, οὐ Θεοῦδιδης ξυνέγραψε.

κε'. Τέ δέ ἐπιγιγνομένος * θέρος, οἱ Πελοποννήσιοι, ἐ- 5
πειδὴ τὰς ἐς Μίτυλίνην δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς ἀπέ-
σειλαν ἔχοντα Αλκίδαν, ὃς ἦν αὐτοῖς ναύαρχος, προστά-
ζοντες, αὐτοὶ ἐς τὴν Αἰγαίην καὶ οἱ Ξύμιαχοι ἐσέβα-
λον. ὅπως οἱ Αἰγαίαῖοι ἀμφοτέρωντεν θορυβάμενοι, ἵσσον
ταῖς ναυσὶν ἐς τὴν Μίτυλίνην καταπλεύσας ἐπιβοηθήσω- 10
σιν, ἢγείτο δὲ τῆς ἐσβολῆς ταύτης Κλεομένης, ὑπὲρ
Παυσανίας τε Πλεισοάνακτος νίσσος, Βασιλέως ὕντος καὶ ιεω-
τέρος ἔτι, πατρὸς ἀδελφὸς ὅν. ἐδῆμοσαν δὲ τῆς Αἰγαίης
τάτε πρότερον τετμημένα, καὶ εἴτι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα
ἐν ταῖς πρὸιν ἐσβολαῖς παρελέλειπτο. καὶ ή ἐσβολὴ αὕτη 15
χαλεπωτάτη ἐγένετο τοῖς Αἰγαίαιοις μετὰ τὴν δευτέραν.
ἐπιμένοντες χάραξεν ἀπὸ τῆς Λέσβου τὸ πεύσεσθαι τῶν νεῶν
ἔργον, ὡς ἡδη πεπεραϊμένων, ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμ-
νοντες· ὡς δὲ ἡδὲν ἀπέβαινεν αὐτοῖς ὅν προσεδέχοντο, τούς ἐ-
πελελοίπει ὁ σῖτος, ἀνεχώρησαν, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. 20

κζ'.

*) Πέμπτου ἔτος τῆς πολέμου, πρῶτον ἔτος τῆς Ολυμ. 428. πρὸ^{καθίσθιτον} Χριστοῦ μετὰ τὴν 13 Μαρτίου.

(7) προσάξαντες] πότερον, προσάξαντες τὰς ναῦς (ὅτι διορ-
σαντες) ταῖς πόλεσι ποιεῖν πρότερον; ή προσάξαντες (διορίσαντες)
αὐταῖς πρότερον ναύαρχον τὸν Αλκίδαν; τὸ δεύτερον ἐμοὶ δοκεῖ
βέλτιον. ὅρα β. 15'. (11) Κλεομένης] Παυσανίας μὲν ὀργατηγὸς
τῶν Ελλήνων κατὰ τῶν Μήδων, ἐγέννησεν υἱὸς Πλεισοάνακτα καὶ
Κλεομένην· ὁ δὲ Πλεισοάνακτος Παυσανίαν αὐτὸν ἔτινος νέος ἔτι
ὄντος ἡ ἀνηλίκη γρατεύειν, ἐγράτευσεν ἀντ' αὐτῆς ὁ πρὸς πατρὸς
αὐτῷ θεῖος· τὸ δὲ Νεώτερος ἀντὶ ἀπλῶς θετικῆς ἐκλαμβάνεται,
μᾶλλον δὲ εἰπεῖν καὶ τὴν θετικῆς μετριωτερόν τι βάλεται θεῖαι· καὶ
τετ' ἐστι τὸ πολυνηρύθριον ἐκεῖνο τὸ Θεοδώρες Γαζῆ. (16) μετὰ
τὴν

τυληγαίς, ὅτι μετ' ὄλιγον θέλασι προσβάλῃ οἱ Πελοποννήσοι εἰς τὴν Αὐτικήν· καὶ ἐνταῦτῷ θέλασι σεῖλῃ καὶ τὰς τεσσαράκοντας ναῦς εἰς αὐτὸς, τὰ ὅποιας ἐπρόσμενον πρὸς βοῆς εἰς, καὶ ὅτι αὐτὸς προεπέμφθη νὰ τὰς πληροφορήσῃ περὶ ταύτης τῆς ἐκδρατείας, καὶ ἐνταῦτῷ νὰ ἐπιμεληθῇ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων, ὅσα ἀνήκουσιν εἰς τὸν πόλεμον· οἱ δὲ Μυτιληναῖοι ἐμψυχωθεύτες εὗτεῦθεν, δὲν ἐφρόντιζον πλέον τόσου εἰς τὸ γὰρ συμβιβαθῆσι μὲ τὰς Αἴγαιαίς, καὶ ἐντεῦθεν ἔλαβε τέλος ὁ χειμῶν, καὶ τὸ τέταρτον ἔτος τῷ πολέμῳ, τὸν ὅποιον συνέγραψε Θάκιδίδης.

κς. Τὸ δὲ ἐρχόμενον θέρος, ἀφ' ἧς οἱ Πελοποννήσοι ἔσειλαν εἰς τὴν Μιτυλήνην τὸν Αἰλιδαν γάναρχον μὲ τὰς τεσσαράκοντα δύο ναῦς, τὸν ὅποιον εἶχαν διωρισμένον πρότερον, ὥρμησαν καὶ ἀυτοὺς μετὰ τῶν συμμάχων εἰς τὴν Αὐτικήν διὰ νὰ θορυβηθῶσιν ἀμφοτέρωθεν οἱ Αἴγαιαῖοι, καὶ γὰρ μὴν ἔχωσι τόσην ἐυκολίαν νὰ σειλωσι καὶ ἐτέραν δύναμιν κατὰ τῷ σόλῳ ἐκείνων, ὁ ὅποιος ἐπλεει τῇδη πρὸς τὴν Μιτυλήνην· σρατηγὸς δὲ καὶ ἡγεμὼν ταύτης τῆς ἐκδρατείας ἐξάρχη ὁ Κλεομένης θεῖος ἀπὸ πατρὸς ὡν τῷ Βασιλέως Παυσανίᾳ τῷ μὲν τῷ Πλεισούνατος, μὴ δούτος ἐκείνῳ ἔτι εἰς ἡλικίαν. κατερήμασαν δὲ τὴν Αὐτικήν κατὰ πᾶν μέρος, ὅπερ εἶχαν ἐρημώσῃ καὶ πρότερον, καὶ εἴτι ἄλλο εἶχε βλαστήσῃ ἐκ νέος· καὶ προσέτι, ὅσα εἶχαν ἀφῆση εἰς τὰς προτερινὰς εἰσβολάς· τὸ ὅποιον ἐπροξένησε μεγαλώτατον κάθος εἰς τὰς Αἴγαιαίς μετὰ τὴν δευτέραν κατ' αὐτῶν εἰσβολήν· καθότι προσμένοντες οἱ Πελοποννήσοι νὰ μάθωσιν ἐντυχῆτινα ἐκβασιν ἐκ τῷ σόλῳ, ὁ ὅποιος εἶχε φεύγει τῇδη εἰς Δέσβου, διέφερειραν πολλὰ μέρη τῆς Αὐτικῆς· ἀφ' ἧς ὅμως αἱ ἐλπίδες των ἐμειναν μάταιαι, καὶ αἱ ζωτροφίαι αὐτῶν ἐτελείωσαν, ἀναχωρήσαντες ἐκεῖθεν, διελέθησαν ἐκεῖσος εἰς τὰς πόλεις τῶν.

ηζ. Οι δὲ Μιτυληναῖοι ἐν τότῳ, ὡς ᾧ τε νῆες αὐτοῖς
ἔχοντος ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλὰ ἐνεχρόνιζον, καὶ ἐστος
ἐπελελοίπει, ἀναγκάζονται Ξυμβαίνειν πρὸς τὸν Ἀθηναῖον διὰ τόδε. ὁ Σάλαιδος, καὶ αὐτὸς ἐπροσδεχάμενος
ἦτι τὰς ναῦς, ὅπλιζει τὸν δῆμον, πρότερον φιλὸν ὄντα, 5
ὡς ἐπεξιών τοῖς Ἀθηναίοις. οἱ δὲ, ἐπειδὴ ἔλαβον ὅπλα, φέτε
ὑκροῶντο ἦτι τῶν ἀρχέντων. κατὰ Ξυλόγυς τε γιγνόμενοι,
ἢ τὸν σῖτον ἐκέλευσαν τὸν δύνατὸν φέρειν ἐς τὸ φανερὸν, καὶ δια-
γέρειν ἄποστιν, ἢ αὐτοὶ Ξυγχωρήσαντες πρὸς Ἀθηναίοις
ἔφασαν παραδώσειν τὴν πόλιν.

10

κή. Γνόυτες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν, φτέρωλύ
σειν δύναστοι ὄντες, εἴτ' ἀπομονωθήσονται τῆς Ξυμβάσεως,
κινδύνευσοντες, ποιεῦνται κοινῇ ὁμολογίαν πρὸς τε Πάχυτα
καὶ τὸ σρατόπεδον, ὡς εἰ, Ἀθηναίοις μὲν ἐξεῖναι βελεῦσαι
περὶ Μιτυληναίων ὅποιον ἂν τι βέλωνται, καὶ τὴν σρατιὰν 15
ἐς τὴν πόλιν δέχεσθαι αὐτὸς, πρεσβείαν δὲ ἀποσέλλειν
ἐς τὰς Ἀνέγνας Μιτυληναίες, περὶ ἑαυτῶν. ἐν ὅσῳ δ'
ἄν πάλιν ἐλθῶσι, Πάχυτα μήτε δῆσαι Μιτυληναίων μη-
δέντα, μήτε ἀνδραποδίσαι, μήτε ἀποκτεῖναι. ή μὲν Ξύμβα-
σις αὗτη ἐγένετο. οἱ δὲ πράξαντες πρὸς τὸν Λακεδαιμονίον 20
μάλιστα τῶν Μιτυληναίων, περιδεεῖς ὄντες, ὡς ή σρατιὰ
ἐσῆλ-

τὴν δευτέραν] ἡ γὰρ δευτέρα ἀνύποιξον πάτος ἐνεποίησεν Αἴθη-
ναίοις· ορα Ξυγ. β'. Σ. νε'. κ. υζ.

(4) Καὶ αὐτός] ἐ μόνου δηλονότι οἱ Μιτυληναῖοι ἐκ ἐπίσευσον
τοῖς ἀπὸ Πελοποννήσου προσδοκωμένοις ἐπιβοηθεῖν, ἀλλὰ η, αὐτὸς
ὁ Σάλαιδος καὶ τοι Λάκων ὡν, ἐκ ἦτι τὰς ναῦς προσεδέχετο·
(6) ὡς ἐπεξιών] ἐξορμήσων τὴν γὰρ ῥύματος τέτην ὁ ἐνεργῶς μελ-
λούτως ποτακῷ ἐκλαμβάνεται παράτε Θηραδίδη, η, ἄλλοις· (9)
Ξυγχωρήσαντες] τὸ μέρος τῶν Αἴθηναίων λαβόντες.

(11) Αἴπαχωλύσειν] τὸ ἀπαρέμφατον τότε πρὸς ὅπότερον ἀπο-
δοτέον; πρὸς τὸ προστέχει τὸ, θυνατοὶ ὄντες; ἀλλὰ τότο τῶν μητρε-
τηκῶν ὃν (ὅτα γραμ. τερψ. φύλ. 436) μέλλοντα ἐ προσίσται· αλ-
λα

κζ. Τέλος πάντων οἱ Μιτυληναῖοι βλέποντες, ὅτι βραδύνει τὸ ναυτικὸν ἐκ τῆς Πελοποννήσου, τὸ ὅποῖον ἐπρόσμενον, καὶ αἱ ζωοτροφίαι ἄρχισσαν νὰ τελειώγουν, βιάζονται νὰ συμβιβαθῶσι μὲ τὰς Αἰγαίας, ἐξ αἰτίας τοιαύτης μάλιστα. ὁ Σάλαιδος μὴν ἐλπίζων καὶ ἀντὸς πλέον νὰ ἔλθῃ τὸ ναυτικὸν, ενοπλίζει τὸ πλῆθος τῶν Μιτυληναίων, οἱ ὅποιοι εὑρίσκουτο πρότερον ἀνοικλοι, διὰ νὰ κάμη μὲ ἀυτὰς μίαν ἔξοδον κατὰ τῶν Αἰγαίων· ἀντοί ὅμως, ἀφ' ἂν ἐλαβού ἄπαξ τὰ ὄπλα εἰς τὰς χεῖρας, δὲν ὑπετάσσοντο πλέον εἰς τὰς διοικητάς των, ἀλλὰ συναθροιζόμενοι μεταξύ των, ἐζητᾶσσαν ἀπὸ τὰς πλευσίες, ἢ νὰ ματαδώσωσι τὰς ζωοτροφίας, τὰς ὄποιας εἶχαν ἀντοί Φιλαγγεῖας, εἰς ὅλες κοινῶς, ἢ αὐτοὶ θέλαντι ἐπιτρέψῃ πρὸς τὸ μέρος τῶν Αἰγαίων, καὶ θέλαντι παραδώσῃ τὴν πόλιν.

κή. Οἱ δὲ προειδῶτες, βλέποντες ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀναχαιτίσωσι τὴν ἕρμην τῆς λαζαρίνης, καὶ ἐντάχτω, ἀν μέίνωσιν ἀντοὶ μόνοι ἔξω ἀπὸ τὰς συνθήκας τῶν Αἰγαίων μέλλον νὰ κινδυνεύσωσι τὸν ἔσχατον κίνδυνον, συμφωνεῖσιν ὅλοι κοινῶς μὲ τὸν Πάχυτα, καὶ μὲ ὅλην τὴν ερατιάν των συμφωνίαν τοιαύτην, οἱ μὲν Αἰγαῖοι νὰ ἔμβωσιν εἰς τὴν πόλιν παντρατιᾶ, καὶ νὰ ἀποφασίσουν περὶ τῶν Μιτυληναίων κατὰ τὸ θέλημά των· οἱ δὲ Μιτυληναῖοι νὰ σεβλωσι πρέσβεις εἰς τὰς Αἰγαίας διὰ τὸν ἑαυτόν των, καὶ ἐν ὅσῳ νὰ μὴν ἐπιτρέψωσιν αὐτοὶ ὅπιστο ὁ Πάχυς νὰ μὴ κάμη ὃδὲν κακὸν εἰς ἀντὸς, μήτε γὰρ δέ.

Ἀλλὰ πρὸς τὸ, Ενόντες; οὐ πρὸς τότο ἐκεῖνον ἐθέλει ὑπερεπηδᾶν ὑπὸ την πρεσεχῆς καλυσόμενον· ἔσιν ἀρε εἰκεῖν, ως τὸ μὲν ἀπαρέμφατον καθ' αὐτὸν ἀποδίδοται εἰς τὸ, Δυνατοὶ ὄντες· ὁ δὲ Χεόνος ἀναφέρεται εἰς τὸ, Γόντες, ως εἰς γυναικὸν ῥῆμα, οὐ πρὸς μεθοντικὴν μετοχὴν φερόμενον μάλιστα· (ὅρε ηραμ. αὐτόθι) ως καὶ ἐκ τῆς ἐπομένως τῆς, Κινδυνεύσοντες δῆ· οὐ καθ' ὃ ἔδει μὲν καὶ τὸ, Καθεύδει πρενεχθῆναι· παρεμπεσόντος δὲ τῆς, Δυνατοὶ ὄντες, μετεσχηματίσῃ εἰς ἀπαρέμφατον, ἀπολαυσόντων ἐκατέρων τὸ σφίσιν αὐτοῖς

σῆλθεν, οὐκ ἡνέσχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τὰς βωμὰς ὅμως κα-
θίζονται. Πάχυς δὲ ἀνατήσας αὐτὸς, ὥσε μὴ ἀδικῆσαι, κα-
τατίθεται ἐς Τένεδον μέχρις ἐς τοὺς Ἀδηναίοις τὴν δόξην.
πέμψας δὲ καὶ ἐς τὴν Ἀντιστάυτούρεις προσεκτήσατο, καὶ
τάλα τὰ περὶ τὸ σρατόπεδον καθίσατο ἢ αὐτῷ ἐδόκει. 5

καθ. Οἱ δὲ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα γανσὶ Πελοποννήσιοι,
ὅς εἶδει ἐν μάχῃ παραγενέσθαι, πλέοντες, περὶ τε αὐτὴν
τὴν Πελοποννήσου ἐνδιέτριψαν, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον πλεύν
σχλαῖσι κομισθεντες, τὰς μὲν ἐκ τῆς πόλεως Ἀδηναίες
λανθάνονται, πρὸς δὲ τῇ Δήλῳ προσέσχον. προσμίξαντες οὐ
δὲ ἀπ' αὐτῆς τῇ Ιαρῷ καὶ Μυκόνῳ, πυνθάνονται πρῶτον, ὅτι ἡ
Μιτυλήνη ἔαλωκε. βελόμενοι δὲ τὸ σαφὲς εἰδέναι, κατέ-
πλευσαν ἐς Ἐμβατον τῆς Ἐρυθραίας. ἡμέραι δὲ μάλιστα
ἡσαν τῇ Μιτυλήνῃ ἔαλωκούσα ἐπτὰ, ὅτ' ἐς τὸ Ἐμβατον κα-
τέπλευσαν. πυνθόμενοι δὲ τὸ σαφὲς, ἐβελεύοντο ἐκ τῶν 15
παρόντων. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς Τευτίαπλος ἀνὴρ Ἡλεῖος τάδε.

λέγει ΑΛΚΙΔΑ, καὶ Πελοποννήσιοι ὅσοι πάρεσμεν ἄρχον-
τες τῆς σρατιᾶς, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μιτυλήνῃ,

πρὶν

τοῖς προσανθῆκον· τοιεῖτος γὰρ ἡμῖν Θεκυδίδης, παντοῖος τὴν ἴδειν
τὴ λόγη πανταχῇ γίνεται, διαφόρως πρὸς τὰς θυνάμεις τῶν ῥημά-
των, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν τῶν νοημάτων μεταβαθύμενος· (1) εἰς ἡνέ-
σχοντο, ἀλλ' ἐπὶ τὰς βωμὰς καθίζονται] τὸ Οὔμως ἐνταῦθα
εἰς πάνυτοι περιττὸν ἐστι μόριον, συγκαταθετικόν πως ὅν, καὶ εἰς οἴδη
ὅπως αὐτὸς Χερὴ ὀνομάσαι· βέλεται γὰρ εἰπεῖν· ως εἰς ἐπίγευον
μὲν τῇ τοιαύτῃ ἔχυμβάσει, συνειδότες σφίσιν αὐτοῖς ἀδικίαν, καὶ γ-
τεῦθεν τὴν καρδίαν αὐτῶν παλλομένην, ἀλλ' ὅμως τῇ τῶν θεῶν
βηθείᾳ πιγεύοντες, καθίζονται ἐπὶ τὰς βωμὰς, ἵκεται γινό-
μενοι.

(10) Περὶ δὴ τῇ Δήλῳ προσέσχον] ἔως ἐς τῇ Δήλῳ προσέμιξαν
ἰλάνθανον τὰς ἐκ τῆς πόλεως Αὐθηναίας· ἐν δὲ τῇ Δήλῳ γεγονόμενων,
ἐπει-

δέση, μήτε νὰ ἀνδραποδίσῃ, μῆτε νὰ φονεύσῃ τινά· Καὶ ἡ μὲν συνθήκη τοιαύτη ἐγένετο· ὅσοι ὅμως ἐπραγματεύσησαν δρασικώτερα πρὸς τὰς Λακεδαιμονίες τὴν ἀποσασθανάτην, ἐντὸς ἰδόυτες τὸ σράτευμα τῶν ἔχθρῶν νὰ εἰσέρχηται εἰς τὴν πόλιν, ἐκυρίευσησαν ἀπὸ Φόβου, καὶ δὲν ἐβασάσεν ἡ ψυχή των νὰ μείνωσιν, ἀλλὰ τέλος πάντων ἀπετέλμησσαν νὰ καταφύγων εἰς τὰς βωμές· ὁ δὲ Πάχης ἀναγένεται ἀυτὸς ἐκεῖθεν μὲν ὑπόσχεσιν ἀσφαλείας, τὰς ἔτειλε νὰ φυλάττωνται εἰς τὴν Τένεδον, μέχρι τῆς τελείας ἀποφάσεως τῶν Αἰγαίων περὶ τῆς τύχης ἀντῶν· σέλλων δὲ ἐνταῦτῷ τριήρεις καὶ εἰς Αἴγαστρας τὰς ἐκυρίευσε καὶ αὐτὰς, καὶ ἐντεῦθεν διέταττε τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸ σρατόπεδον, καθὼς τὸν ἐφαίγετο ἔνλογον.

καὶ τέλος. Οὐδὲ Αἰγαίδας μὲτὰς τεσσαράκοντα ναῦς, ὁ ὄποιος ἐπρεπε νὰ ἔλθῃ ἐνθέως, καὶ περὶ τὴν Πελοπόννησον πλέων διέτριψε, καὶ τὸ ἄλλο πέλαγος τῆς θαλάσσης μὲν ἀργοταρίαν ἐπέρρεσεν· ἐφάνασεν ὅμως ἕως τὴν Δῆλον χωρὶς νὰ καταλάβωσιν ἀπὸ τὰς Αἴγαίας τὴν ἐκτραπείαν ταύτην· φάσας δὲ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἱκαρον καὶ Μύκονον, μαντάρει τῆς Μιτυλήνης τὴν ἄλωσιν· βιβλόμενος ὅμως νὰ βεβαιωθῇ ἀκριβῶς περὶ τάττων, ἐπλευσε κάτω εἰς τὸ Εὔμβατον τῆς Ερυθραίας μετὰ ἐπτὰ ἡμέρας, ἀφ' ἣ αἰχμαλωτίθη ἡ Μιτυλήνη· πληροφορηθέντες δὲ σαφῶς περὶ τῶν πραγμάτων, ἐσυμβιβλεύοντο περὶ τῶν πρακτέων κατὰ τὰς περισάσεις· ἐξ ὧν ὁ Τευτλαπλός Ἡλεῖος εἶπε πρὸς τὰς ἄλλες τοιαῦτα.

λ'. Αἰγαίδης, καὶ ἄλλοι Πελοποννήσιοι, ὅσοι διοικοῦμεν σύμμετοντο περὶ αὐτῶν Αἴγαίαῖς· (13) ἥμέραι ἦσαν ἐπτὰ Μιτυλήνη ἐαλωκυία;] ἴδιωμα τάττα τε ἔλληνος λόγος· καὶ Συνέσιος· τρίτη ἡνὶ Αἰσχίνη κειμένῳ· ὁ ἐγι μετὰ τρεῖς ἥμέραις ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Μιτυλήνης (15) ἐκ τῶν παρόντων· ἥτως ὡς εἶχον κατὰ τὰς περισάσεις·

Ε.Γ.Δημήτρ. Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006
(1)

„πρὸν ἐκπύγεις γενέσθαι, ὥσπερ ἔχομεν. κατὰ γὰρ τὸ εἰ-
„κός, ἀνδρῶν νεωτὶ πόλιν ἔχοντων, πολὺ τὸ ἀφύλακτον
„εὔρησομεν. κατὰ μὲν Θάλασσαν καὶ πάνυ, οὐδὲνοί τε ἀνέλ-
„πισοι ἐπιγενέσθαι ἄγ τινα σφίσι πολέμου, καὶ ίμῶν οὐδὲν.
„καὶ τυγχάνει μάλιστα ἔσα. εἰκὸς δὲ καὶ τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ’ 5
„οἰκίας ἀμελέτερον, ως καιρατικότων, διεσπάρθαι. εἰ δὲ
„προσπέστοιμεν ἀφρού τε καὶ νυκτὸς, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔγδου
„(εἴτις ἄρα ίμιν ἔσι γένος εὔνυς) καταληφθῆναι ἄγ
„τὰ πράγματα. καὶ ἀποκνήσωμεν τὸν κίνδυνον, νομίσαντες ἐκ
„ἄλλο τι εἶναι τὸ καίνον τέ πολέμον, οὐ τὸ τοιόταν. ὅτις 10
„ερατηγός ἐν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς παλεμίοις ἐνορῶν
„ἐπιχειροῦν, πλεῖς ἀν ὄρθοῖτο.

λά. ‘Ο μὲν τοσαῦτα εἰπὼν, γὰρ ἐπειθε τὸν Ἀλκιδαν.
ἄλλοι δέ τινες τῶν ἀπ’ Ἰωνίας φυγάδων, καὶ οἱ Λέσβιοι ξυμ-
πλέοντες παρῆντο, ἐπειδὴ τῶν τὸν κίνδυνον φοβεῖται, τῶν 15
ξύ

(1) Ωσκερ ἔχομεν] διτῶς ως ἔχομεν δυνάμεως, οὐ κατασάσσεως: ἀναφέρεται δὲ τόπος ἀλλιπέστης τὸ Εἴκοπύγεις ονειρέθαι, ἀλλα πρὸς τὸ Πλεῖν. (2) πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὔρησομεν] οἱ γὰρ Αἴθηναῖοι, φησί, γένητες ήδη τὴν πόλιν, ἀμελέτερον κατὰ τὰς οἰκίας διέσπαρται, μηδένα ἔχοντες ἀντικείμενον· τὸ δὲ ναυτικὸν αὐτῶν καὶ μᾶλλον ἐν ἀμελεταῖ διατελεῖ, μηδένα πολέμου ἔξωθεν προδεχόμενον ἀν ἐπιέναι· ημεῖς δὲ ἐκ τῆς περιόντος ἴσχυομεν ταύτη. (10) τὸ καί-
νον τᾶς πολέμου] τὸ ερατηγημα, τὸ παρὰ δόξαν ήτο ἀφυλάκτοις τοῖς πολεμίοις ἐπικεσεων, καὶ τῆς νίκης τυχεῖν. ὁ καίνον (τὸ ἀφυλάκτοις ἐπιτετεῖν) εἴτις ερατηγός αὐτὸς μὲν φυλάττοιτο μὴ παθεῖν, τοῖς δὲ ἐναυτίοις ἐπιχειροῖη ποιεῖν, παρατηρῶν αὐτὸς ἀφυλάκτος, κατωρθώπαι ἀν μάλιστα. τότε τοῦτο οὐδεὶς μὲν ὀρεατηγός τὸ καί-
νον τῆς πολέμου διώκειν, ἀρ' ἐσωτερὸν μὲν ἀποπεμπόμενος μὴ παθεῖν,

ΙΩΑΝΝΑΣ ΚΑΠΑΝΙΑΣ
τοῖς

μερον τὸ σράτευμα τῦτο, ἐγὼ ἐνρίσκω ἔυλογον νὰ πλεύσωμεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Μιτυλήνην, καθὼς ἐνρισκόμεθα, πρὸ τῆς νὰ μάθωσι τὴν ἐκσρατείαν ἡμῶνοι πολέμιοι. Εἴπειδη ἔπειται νὰ τὰς ἔνρωμεν χωρὶς Φύλαξιν καὶ προσοχὴν, ὡς ἥδη κυριεύσαντας τὴν πόλιν, καὶ μάλιστα ἀπὸ τῆς Θαλάσσης τὸ μέρος, ὅτεν καὶ ἀυτοὶ δὲν ἐλπίζουσι καὶ ἐλάχι ὑδεμία δύναμις κατ' αὐτῶν, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν μίαν δύναμιν ὑπερέχουσαν. ἔπειται δὲ πρὸς τύτοις, ὅτι καὶ τὸ πεζὸν σράτευμα τῆς ἐχθρᾶς νὰ είναι διεσπαρμένον εἰς τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ νὰ κατεικώσῃ τὸ εἰσερχόμενος προσοχῆς ἐμπιστεύμενοι εἰς τὴν νίκην των· ἀν λοιπὸν τοὺς πατήσωμεν ἔξαιφνης καὶ διὰ γυντὸς, ἐλπίζω, ὅτι θέλομεν κυριεύσαι τὴν πόλιν, βοηθόμενοι ὑπὸ τῶν ἔνδον Μιτυληναίων, ἀνείναί τινες ἔχοντες ἔτι κλίσιν καὶ εὔνοιαν πρὸς ἡμᾶς· ἂς μὴ φοβηθῶμεν τὸν κίνδυνον, εἰδότες, ὅτι τῦτο είναι καὶ ὅχι ἄλλο τὸ σρατιγῆμα τῆς πολέμου, τὸ ὅποτον λαμβάνει πολλάκις ἐκβασιν εὐτυχῆ, ὅταν ὁ σρατιγὸς μὲ τὸ ἔνα ὄμμα μὲν Φυλάττη τὸν ἑαυτόν τυ εἰς τὸ νὰ τὸ ἀποφύγῃ ἐνεργέμενον ἀπὸ μέρος τῶν πολεμίων, μὲ τὸ ἄλλο δὲ παρατηρῆ τὰς ἐχθρὰς, καὶ ἐντεῦθεν κερδαίγων ἀυτὸς τὸν καιρὸν, τὸ ἐνεργῆ κατ' ἔκείνων.

λά. Οἱ μὲν Τευτίαπλος ἀυτὴν μὲν τὴν γυνάμην ἔδειξε, δὲν ἔδύνατο ὄμως νὰ καταπείσῃ τὸν Αλκιδαν· ἄλλοι δέ τινες ἔξόρισοι ἀπὸ τὴν Γαγρίαν καὶ οἱ συμπλέοντες Δέσβιοι, τὸν ἐπα-

ρω-

τοῖς δὲ πολέμοις, εἶπη παρείκοι ἐπιτίθενται, η κατορθῶν· τέττα δὲ γενομένα, ἀριστεύει ἐν τοῖς πολέμοις κατὰ τῶν ἐγκυτῶν ἀπὸ τῶν σρατηγημάτων εὐδοκιμῶν.

(14) Εἰμπλέοντες] ποτέροις, τοῖς φυγάσι; η τοῖς Πελοπονησίοις; τὸ δεύτερον πιθανότερον· η καὶ ἀμφοτέροις πρὸς τὸ παρόν.

(2)

ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων καταλαβεῖν τινα, ἢ Κύμην τὴν Αἰολίδα.
ἄπως ἐκ πόλεως ὄρμώμενοι, τὴν Ἰωνίαν ἀποσήσωσιν. ἐλπί-
δα δ' εἶναι ἐδὲ γάρ ἀκεσίως ἀφῆθαι. καὶ τὴν πρόσοδον
ταύτην μεγίστην ἔσται Ἀθηναῖς τὸν ὑφέλωσι, καὶ ἅμα τῇ
ἔφορμῶσιν αὐτὲς σφίσι δαπάνη γίγνεται, πείσειν τε οἴεσθαι 5.
καὶ Πισσένην, ὡς εὖ μικρολεμεῖν. ὁ δὲ ψῆφος ταῦτα ἐνεδέχετο,
ἀλλὰ τὸ πλεῖστον τῆς γυναικὸς εἶχεν, ἐπειδὴ τῆς Μιτυλή-
νης ὑπερήκει, στάχισα τῇ Πελοποννήσῳ πάλιν προσμίξαι.

λβ' Ἄρα δὲ ἐκ τῆς Αἰμιθάτης παρέπλει. καὶ προσχῶν Μιονή-
σῳ τῇ Τιίῳ, τεστές αἰχμαλώτες, ἃς κατὰ πλᾶν εἰλήφει, ἀπέ- 10.
σφαξετές πολὺς, καὶ ἐστὶν Εὐφεσον καθορμισαμένης αὐτῷ, Σα-
μίων τῶν εξ Ἀγαίων ἀφικόμενοι πρέσβεις ἐλεγον, καὶ καλῶς

τὴν

(2) [σέμιδενοι] σέμιδηρον ἔχοντες, ἀφ' ἧς ἀφίσαθαι ἀν τὴν Ιω-
νίαν ἀπὸ τῶν Αἰθηναίων ποιήσειαν. (3) ἐλπίδα δὲ εἶναι ἐλεγον
οἱ ξυμπλέοντες. (3) ἂδεν γὰρ ἀκεσίως ἀφῆθαι] πόθεν δὲ, φησιν
εὗσλπις ἡ τῶν Ιώνων ἀπόσασις; ἢ ὅτι ἐκόντες ἡμᾶς προδέξονται;
ἢ δὲ περίοδος ἀσαφῆς, καὶ τὸ Οὔδεν. γραφόμενυν Ουδενὶ, βέλτιον εύο-
δηται· εἰδὲ παραφράσεις ταύτην κατὰ τὸν νῦν τῆς Συγγραφέως,
ἐξομαλιούσεται· οἷον, ἂδεν γὰρ ἀκεσίως (ἐκείνων) ἀφῆθαι· τοῦτο
ἔστι, ἂδεν τῶν Ιώνων ἀκεσίῳ καὶ μὴ δεξομένῳ ἡμᾶς ἀφιξόμεναι·
ηδίσ' ἀν ἡμᾶς πάντες δέξοιντο· ἢ καὶ ἔτως, ἂδεν μέρος εἴτ' ἐν ἂδε-
μίᾳ πόλις Ιωνικὴ βίᾳ ἡμῖν προσχωρήσει, ἀλλ' ἀκεσίως ἀντομολή-
σεσι πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ ἀφῆθαι ἀντὶ ἀφίξεως εἰληπται· ὅπως
δὲ παρακειμένῳ Χρόνῳ ἔχειστο κάνταυθα, ὥσπερ καὶ ἀλλαχῆ, αυτὸς
ἄν εἰδεῖη. (5) ἔφορμῶσιν αὐτὲς] τὸ Χωρίον τοῦτο πλεῖστα
πράγματα παρέσχε τοῖς ἐντυχόσι ποτὲ· οἱ μὲν γὰρ τὸ Εὐφορ-
μῶσιν πρὸς τὰς Πελοποννησίας ἀναφέρεσσι, καὶ ὁριστικὸν ῥῆμα βά-
λονται· οἱ δὲ εἰς τὰς Αἰθηναίες ἀποδιδόσι μετοχικῶς ἐκλαμβά-
νοντες· καὶ οἱ μὲν Εὐφορμῶν σχηματίζεσσι, οἱ δὲ Εὐφορμεῖν (ὅς ἐκάτερον
πολλῷ διενήνοχεν· ἐκατέρες) τὸ δ' αὐτός, αὐτὲς, ἀλλος μὲν Αὐτοῖς
γεάρει, ἔτερος δὲ Αὐτός· ξύμπαντες δὲ ὑμόνον πρὸς ἀλλήλας,
ἀλλὰ καὶ ἐαυτοῖς ἀξύμφωνα φθέγγονται, ἃς ἡμεῖς ἐν τῷ παρόντε
παρέντες, λέξομεν τὸ ἡμῖν παρισάμενον, τὴν οὐ πλειστάντα βαδί-